

Forhold ikke aabner Munden uden for at spise, overtager hun den hele Underholdning, idet hun iøvrigt tæmmer ham ved at sørge for, at han faar sine Livretter. Hofjægermesteren er nemlig en stor Spiser, og selv det sorteste »Humør« indvirker aldrig paa hans Appetit. Vældige Portioner Risen-grød med sødet Øl, Stegeflæsk med Æblemos, Medisterpølse med stuvet Kaal og lignende tarmforskrækkende Sager forsvinder i hans magre Krop som i et Støvleskaft.

Efter Maaltidet trækker han sig straks tilbage til sit eget Værelse, der er adskilt fra Dagligstuen ved en lille Havesal; men med stor Behændighed sørger Hofjægermesterinden altid for, at Dørene imellem dem ikke bliver lukket, som hun i det hele af Hensyn til Tjenestefolkene forhindrer, at hendes Mand afsondrer sig for aabenlyst. Hun er ikke uvidende om, at der gaar en Del Sladder om deres ægteskabelige Samliv i Fortiden, og da hun virkelig ikke har nogen god Samvittighed i dette Punkt, føler hun nu dobbelt stærk Trang til altid at holde Vejen aaben for den indbyrdes Fortrolighed.

Hofjægermesterinden var næsten tredive Aar, da hun giftede sig med daværende slet og ret Godsejer Prangen. Forbindelsen vakte baade Smil og Undren hos hendes Standsfæller, mellem hvilke Hr. Prangen, naar han overhovedet var kendt af dem, kun nød Ry for sin Ubegavethed og sine utrolige Løgne-